Wachtend op de crash

Beschrijving

Nog even en de R is weer in de maand. September kondigt zich aan met vallende bladeren, korter wordende dagen en â?? als op commando â?? een stortvloed aan voorspellingen over de â??aanstaande beurscrashâ??. Het lijkt wel een seizoensgebonden ritueel, alsof de herfstmelancholie zich ook meester maakt van financiÃ«le analisten en journalisten.

Misschien ligt het aan het gebrek aan zonlicht, of aan evolutionaire herinneringen aan tijden toen de winter schaarste betekende. Hoe ironisch dat juist de winterperiode historisch gezien gunstig is voor beleggers â?? het beroemde â??Sell in May and go awayâ?? effect wijst er immers op dat de periode van november tot april traditioneel de beste maanden zijn voor aandelenkoersen.

De Media-machine draait op volle toeren

Dit jaar is de beurs sinds mei met meer dan 10 procent gestegen in euroâ??s, maar toch lijkt elke financiÃ«le publicatie te wedijveren om de meest apocalyptische crash-voorspelling. Van de zeepbel der zeepbellen tot de grootste crash ooit, broodetende profeten proberen onsterfelijk te worden met deze uitspraken. Nu valt dit slechte nieuws de media niet kwalijk te nemen. Slecht nieuws verkoopt nu eenmaal beter dan goed nieuws. In ons â??fake newsâ??-tijdperk is het bovendien toegestaan om op basis van willekeurig anekdotisch bewijs van alles te roepen over de beurs. Een econoom die ooit â?? vaak min of meer toevallig â?? gelijk had over Ã©Ã©n crash wordt plotseling een orakel voor alle toekomstige crashes.

De crash die niet kwam

Als veel mensen een crash voorspellen, neemt de kans op een crash juist af. De beurs is immers een verdisconteringsmechanisme waarin alle feiten, meningen en verwachtingen zijn verwerkt. Als iedereen

negatief is en de muur van angst maar hoog genoeg, dan kan de beurs eigenlijk alleen maar stijgen. Je moet juist oppassen als er sprake is van pure euforie â?? wanneer niemand meer durft te waarschuwen voor een crash. Dan worden ook alle voorzichtige beleggers meegezogen in de speculatieve massa die de laatste fase van een bubbel voedt. Warren Buffett vatte het ooit treffend samen: â??Wees bang wanneer anderen hebzuchtig zijn, en hebzuchtig wanneer anderen bang zijn.â?•

Tijd in de markt, niet het timen van de markt

Peter Lynch, de legendarische fondsmanager, stelde dat beleggers veel meer geld hebben verloren met het anticiperen op beursdalingen dan met beursdalingen zelf. Dit is een cruciaal inzicht dat veel mensen over het hoofd zien. De beurs is elke correctie weer te boven gekomen. Elke crash, elke crisis, elke â??black swanâ?• â?? uiteindelijk herstelde de markt zich en bereikte nieuwe hoogtes. Het gaat om de tijd in de markt, niet om het timen van de markt.

Veel mensen vrezen beleggen in aandelen als de beurs op een record staat.Dat is volkomen onterecht. De markt staat vaker op recordhoogte dan we denken. Van 1187 maanden sinds 1926 stond de S&P 500 index in 363 maanden op een all-time-high. Dat is 31% van de tijd. Wie instapte op recorddagen, haalde bovendien een beter rendement dan wie wachtte tot een maand waarin de markt gezakt was.

Een goed gespreide portefeuille

Veel mensen denken nog steeds dat beleggen draait om het voorspellen van â??de beursâ?•, alsof aandelen Ã©Ã©n uniforme categorie vormen. In werkelijkheid gaat het om duizenden verschillende bedrijven, elk met hun eigen verhaal, fundamenten en vooruitzichten. Een portefeuille die volledig uit aandelen bestaat, is eigenlijk een van de best gespreide portefeuilles die er bestaat. Er zijn verschillende indicatoren die traditioneel worden gebruikt om crashes te voorspellen. Hoe onbetrouwbaar deze ook mogen zijn, niet Ã©Ã©n wijst momenteel op een aanstaande crash. Integendeel: met de komende renteverlagingen kan men op basis van historische patronen bijna een garantie afgeven op substantieel hogere koersen.

Wanneer winsten en winstmarges stijgen â?? zoals nu het geval is â?? komt het vrijwel niet voor dat waarderingen dalen. Het opwaartse potentieel is op dit moment voldoende voor een bovengemiddeld rendement op aandelen.

Op naar de volgende crash

De werkelijke ironie is dat voor een echte crash de beurs waarschijnlijk nog verder moet stijgen. Crashes ontstaan meestal uit extreme euforie, niet uit wijdverspreid pessimisme. Zolang iedereen nog een crash verwacht, zijn we er waarschijnlijk nog niet.

Dus terwijl de bladeren vallen en de doemdenkers hun seizoensgebonden ritueel uitvoeren, kunnen beleggers met een lange termijnvisie wellicht beter focussen op wat Ã©cht belangrijk is: het selecteren van sterke bedrijven tegen redelijke prijzen en het geduld opbrengen om ze te laten groeien.

Het voorspellen van de top in de aandelenmarkt is veel minder eenvoudig dan het identificeren van een bodem. Negatief sentiment is namelijk veel besmettelijker dan optimisme. Optimisme kan lang, in sommige gevallen erg lang, aanhouden, terwijl angst zo besmettelijk is dat meestal sprake is van een geconcentreerde en korte overgavefase.

Han Dieperink, Chief Investment Officer

Disclaimer

Abonneer op deze nieuwsbrief via www.aureus.eu/nieuwsbrief